

BAB EL-OUED CITY.

MERZAK ALLOUACHE, FRANKRIJK/ ALGERIJE/ DUITSLAND/ ZWITSERLAND, 1994.

Bab El-Oued, een oude volkswijk van Algiers (Algerije), voorjaar 1989. In 1988 heeft de Algerijnse regering geweigerd de uitslag van de verkiezingen te erkennen. Gevolg: Bloedige rellen en het verder uit elkaar groeien van de verschillende standpunten.

In het voorjaar van het volgende jaar liggen de daaropvolgende bloedige rellen nog vers in het geheugen en is de angst voor herhaling van het straatgeweld haast tastbaar.

De hoofdpersoon van de film, Boualem, werkt 's nachts in een bakkerij en slaapt overdag in het bed waarin zijn broertje 's nachts slaapt. In de wijk hangen 15 luidsprekers die de hele dag preken van de imam over de stad uitstorten. Als de luidspreker die op het dak van zijn woning staat hem weer eens uit zijn slaap houdt, demonteert Boualem het ding en gooit het in zee.

Deze nogal onbezonnen daad brengt de hele wijk in rep en roer omdat de fundamentalisten er een directe aanval op de godsdienst in zien.

Saïd, de leider van een groepje fundamentalisten, die met wapens en geld gesteund wordt door een duistere, niet verder benoemde bende, ziet zijn kans schoon om een grote schoonmaak in de wijk te houden. Onder het motto, wie niet voor ons is is tegen ons, probeert hij

munt te slaan uit de verwarring in de wijk. Zelfs de imam, die zich ook druk maakt om de verdwenen luidspreker maar tegelijkertijd geweldloosheid predikt heeft de fundamentalisten niet meer in de hand.

Boualem is ondertussen ook nog verliefd op Yamina, de zus van Saïd. Saïd, die als aanhanger van de traditionele regels probeert zijn zus op alle mogelijke manieren aan zich te onderwerpen, en daarmee ook probeert te bepalen met wie zij omgaat, is hier natuurlijk niet blij mee. Samen met zijn medestanders zweert hij om Boualem uit de wijk te verdrijven. Ze laten hem via chantage ontslaan bij de bakkerij waar hij werkt. Als ze hem daarna ook nog zwaar mishandelen besluit Boualem het land te verlaten.

De film laat de verschillende standpunten van de Algerijnen ten opzichte van het fundamentalisme zien en maakt duidelijk waarom velen, als zij de mogelijkheid hebben, het land verlaten. Daarmee het land overlatend aan de radicale gewelddadige fundamentalisten. In de film staat Yamina model voor het gewone volk. Zij doet in een brievendagboek voor Boualem verslag van de gebeurtenissen in de jaren na zijn vertrek. Zelf is zij gedwongen om in Bab El-Oued te blijven wonen